Τὰ σχολεῖα ἐπαναρχίζουν ἀπὸ αὔριον, μετὰ τὸ δεκαπενθήμερον τῶν ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Μαθηταὶ καὶ διδάσκοντες ἃς ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των, διὰ νὰ κερδηθῇ, ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς, ὁ ἀπολεσθεὶς χρόνος τῆς πρὸ καιροῦ πολυημέρου ἀπεργίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐπειδὴ ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν ἐδοκίμασε σκληρῶς τὴν περιοχήν μας, μὲ πλημμύρας, ἀγωνία συνέχει τοὺς πλείστους συμπολίτας, ἐὰν θὰ γίνουν κατὰ τὸ θέρος ὁριστικὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα. Ἂς μὴ παραβλέψουν οἱ ἁρμόδιοι τὴν ἀγωνίαν.

ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ, ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΜΑΚΡΟΖΩΪΑΝ ΜΕ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΘΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ ΠΑΛΑΙΑ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΪΝΣΤΑΪΝ;

ΠΑΡΙΣΙ. Μετὰ τὸ τελευταῖο ρωσικὸ πείραμα στὴν Σελήνη, οἱ ἐμπειρογνώμονες γιὰ τὰ διαπλανητικὰ ζητήματα, ἔθεσαν διάφορα ἐρωτήματα ἀνάμεσα δὲ σ' αὐτὰ καὶ τὸ ἑξῆς: Τί θὰ συμβῇ στοὺς ἀστροναῦτες οἱ ὁποῖοι κάποια ἡμέρα θὰ ριφθοῦν στὸ Διάστημα μὲ μιὰ ταχύτητα, ἡ ὁποία θὰ πλησιάζῃ ἐκείνη τοῦ φωτός;

Ἡ ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἔχει κιόλας δοθῆ. Θὰ φανῇ περίεργο, ἀλλὰ τὴν ἔδωσε ἀπὸ τὸ 1905, ὁ διάσημος σοφὸς Ἀλβέρτος Ἀϊνστάϊν, ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ διετύπωσε τὴν θεωρία περὶ σχετικότητος.

Οἱ σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες διεφώνησαν μὲ τὸν Ἀϊνστάϊν, ἀλλὰ οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ τὰ πειράματα ποὺ διετυπώθησαν ἐπιβεβαίωσαν τὴν θεωρία του. Κατ' ἀρχήν, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι μιὰ ἀπὸ τὶς ἐφαρμογὲς τῆς θεωρίας του ἦταν καὶ ἡ ἀτομικὴ βόμβα. Ὅταν ἀκόμη κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες δὲν μποροῦσε νὰ διανοηθῇ ὅτι τὰ διαπλανητικὰ ταξίδια θὰ γίνουν κάποτε πραγματικότης, ὁ Ἀϊνστάϊν ὑπεστήριζε μὲ φανατισμὸ αὐτὴ τὴν ἰδέα καὶ ἔλεγε ἀκόμη ὅτι ὁ χρόνος δὲν «τρέχει» πάντα μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς καὶ σὲ ὅλες τὶς περιστάσεις.

Αὐτὴ τὴν θεωρία ἀνέπτυξε ἕνας Γάλλος σοφός, ὁ Πὶλ Λανζεβέν, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε ὅτι οἱ ταξιδιῶτες τοῦ Διαστήματος, ὅταν θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Γῆ, μὲ μιὰ ταχύτητα ποὺ θὰ πλησιάζῃ ἐκείνη τοῦ φωτός, θὰ ἐξασφαλίσουν οὐσιαστικῶς τὴν μακροβιότητα!... Ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὸ ταξίδι τους αὐτὸ ἐπιστρέψουν στὴν Γῆ, ἀφοῦ λείψουν ἐπὶ δύο χρόνια, μὲ τὸ ἀστροναυτικό τους ρολόϊ, θὰ ἔχῃ ἡ ὑδρόγειος γεράσει κατὰ δύο αἰῶνες περίπου. καὶ θὰ κατοικήται ἀπὸ γενεές, τὶς ὁποῖες δὲν ἐγνώριζαν ὅταν ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ διαπλανητικό τους ταξίδι.

Ἑπομένως, ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ζήσουν περισσότερα χρόνια, εἶναι νὰ ταξιδέψουν στὸ Διάστημα. Ἡ ἡλικία τοῦ ἀστροναύτη εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν ἀνθρώπων, ποὺ μένουν ἐδῶ στὴν ὑδρόγειο. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτό; Οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες μποροῦν νὰ δώσουν τὴν ἐξήγησι. Εἶναι ἀποτέλεσμα λένε, τοῦ κοσμικοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν μορίων ποὺ ἀποκαλοῦνται «μεζόνια MV».

Ὅλα αὐτὰ μποροῦσαν μέχρι πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια νὰ θεωροῦνται ὡς ἀπίθανα, ἀλλὰ τώρα ποὺ πραγματοποιήθηκαν τὰ διαπλανητικὰ ταξίδια, οἱ ἐπιστήμονες μποροῦν νὰ καταλήξουν σὲ συμπεράσματα. Δὲν ὑπάρχει πλέον θεωρία, λένε, ἀλλὰ πρᾶξις. Οἱ ἀστροναῦτες ποὺ ἐκτοξεύθηκαν στὸ Διάστημα ζοῦσαν ἕνα εἰκοσιτετράωρο τῆς Γῆς μέσα σὲ 90΄ λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἕνας Γάλλος Φυσικός, ὁ Ζὰν Σαρόν, στὸ βιβλίο του «Χρόνος, Διάστημα, Ἄνθρωποι» γράφει μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὰ πειράματα μὲ τὰ «Μεζόνια MV» ἀπέδειξαν ὅτι ἕνα μόριο, ποὺ ἀναπτύσσει μεγάλη ταχύτητα καλύπτει πολὺ πιὸ μεγάλες ἀποστάσεις. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ μόρια ἀργοῦν νὰ γεράσουν στὸ Διάστημα ἢ ὅτι γερνοῦν πάντοτε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀλλὰ τὸ Διάστημα συντελεῖ στὴν μακρὰ ἐπιβίωσί τους. Καὶ ὁ Ζὰν Σαρὸν καταλήγει: «Μέσα στὸ Διαστημόπλοιο, οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μακροζωΐα. Καὶ θὰ εἶναι εὐχαριστημένοι, ἂν μπορέσουν καὶ πραγματοποιήσουν τὰ ταξίδια τους στὸ Διάστημα».

ΟΠΩΣ ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ Ο ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἡ Οὐάσιγκτων θὰ γίνη πρότυπον καὶ βιτρίνα δι' ὅλον τὸν κόσμον

ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΜΩΣ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ πρόεδρος Κένεντυ εἶπε στὶς 18 Ἰανουαρίου γιὰ τὴν Οὐάσιγκτων: «Θὰ τὴν μετατρέψουμε σὲ μιὰ πόλι γιὰ τὴν ὁποία θὰ μπορῇ νὰ ὑπερηφανεύεται ἡ χώρα μας. Θὰ εἶναι πρότυπο καὶ βιτρίνα γιὰ ὅλο τὸν κόσμο».

Ἀλλά, μερικὲς μέρες ἀργότερα, στὶς 5 Φεβρουαρίου, ὁ πρόεδρος ἀναλύοντας τὶς σκέψεις του σὲ μιὰ συνάντησί του μὲ τοὺς ἡγέτες τοῦ Κογκρέσσου, μίλησε μὲ μεγάλη θλῖψι γιὰ τὴν σημερινὴ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει ἡ ἀμερικανικὴ πρωτεύουσα.

Τὴν αἰτία τῶν ἀνησυχιῶν τοῦ Προέδρου τὴν ἀποτελοῦν ἡ «σκουριὰ» ποὺ ἔχει ἐπεκταθῆ σ' ὅλη τὴν πόλι. Καὶ μὲ τὴ λέξι «σκουριά», εἶχε ὑπ' ὄψι του τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττονται στοὺς δρόμους της, τὴν κρίσι στὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀναπτυσσόμενη ὁλοένα κοινωνικὴ ἀναταραχή.

Πραγματικά, ἡ αὐξησις τῆς ἐγκληματικότητος στὴν πρωτεύουσα ἀποτελεῖ ἤδη πρὸ πολλοῦ μόνιμο πρόβλημα. Ὅπως ἀναφέρει τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Νέα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ παγκόσμιο ρεπορτάζ» δὲν εἶναι καθόλου ἀκίνδυνο νὰ περπατᾶ κανεὶς στοὺς δρόμους τῆς Οὐάσιγκτων. Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπικίνδυνες συνοικίες τῆς πόλεως βρίσκεται κοντὰ στὸ Καπιτώλιο, ὅπου συνεδριάζει τὸ Κογκρέσσο. Ὑπάρχουν μάλιστα πολλὲς περιπτώσεις ἐπιθέσεων ἐναντίον ὑπαλλήλων τοῦ Κογκρέσσου. Τελευταῖα μάλιστα ἕνα μέλος τοῦ Κογκρέσσου τὸ κακοποίησαν καὶ τὸ λήστεψαν. Στὴν σύζυγο ἑξ ἄλλου ἑνὸς ἐπισήμου προσώπου οἱ γκάγκστερς τῆς ἐπροξένησαν σημαντικὲς ζημίες.

Ἡ «σκουριὰ» ὅμως, ποὺ ἐπεκτείνεται στὴν Οὐάσιγκτων, θίγει ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς στὴν πρωτεύουσα.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐξωγάμων παιδιῶν ἀποτελεῖ σοβαρὸ πρόβλημα γιὰ τὰ δημόσια σχολεῖα. Στὸ προηγούμενο σχολικὸ ἔτος ἀπεδείχθη ὅτι 265 μητέρες ἐξωγάμων παιδιῶν ἦταν μαθήτριες τῶν σχολείων τῆς Οὐάσιγκτων, ἡλικίας 12 ἕως 15 ἐτῶν. Ἀπ' αὐτὲς οἱ 250 ἦταν Νέγρες. Σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, περισσότερο ἀπὸ τὸ 1)5 τῶν παιδιῶν στὴν Οὐάσιγκτων εἶναι ἐξώγαμα. Τὸ 1961 γεννήθηκαν γενικὰ 358 ἐξώγαμα ἀπὸ λευκὲς καὶ 3.893 ἀπὸ Νέγρες γυναῖκες. Καμμιὰ ἄλλη ἀπὸ τὶς μεγάλες πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν μπορεῖ οὔτε κατ' ἐλάχιστο νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν Οὐάσιγκτων στὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξωγάμων παιδιῶν.

Μεγάλες εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ ἀνησυχίες τῶν ἁρμοδίων ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα φέρουν χαρακτῆρα ἐπιδημίας ἀνάμεσα στὴν νεολαία τῆς Οὐάσιγκτων. Ἐπὶ 100.000 ἀσθενῶν οἱ 5.728 εἶναι νεαροὶ ἡλικίας 15—19 ἐτῶν. Κατὰ πόσο ἀνησυχητικὸς εἶναι ὁ ἀριθμὰς αὐτὸς, φαίνεται ἀπὸ τὴν διαπίστωσι ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ ἀφροδίσια νοσήματα σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία ἀνέρχεται σ' ὅλες τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σὲ 416 ἐπὶ 100.000.

Παράλληλα ὅμως μ' αὐτά, οἱ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν τελευταῖα ἀπέδειξαν, ὅτι στὸ πρόγραμμα κοινωνικῆς περιθάλψεως στὴν Οὐάσιγκτων ἐσημειώθησαν σοβαρὲς καταχρήσεις.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας τῆς Οὐάσιγκτων Μούρρεϋ σὲ μιὰ συνομιλία του μ' ἕνα συνεργάτη τοῦ περιοδικοῦ «Ἀμερικανικὰ Νέα καὶ παγκόσμιο ρεπορτάζ», εἶπε:

—Τὸ πρόβλημά μας γιὰ τὴν ἐγκληματικότητα συνίσταται στὸ ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ κατὰ πρῶτο λόγο πρόβλημα παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Τὰ περισσότερα ἐγκλήματα στὴν πρωτεύουσα διαπράττονται ἀπὸ ἀνηλίκους ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν. Τὸ λυπηρὸ δὲ εἶναι, ὅτι ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης ἐσημείωσε αὔξησι στὴν Οὐάσιγκτων κατὰ 17,7%. Οἱ ἄνθρωποι οὔτε κἂν μποροῦν νὰ φαντασθοῦν τὸν κίνδυνο ποὺ παρουσιάζουν αὐτοὶ οἱ νεαροὶ ἐγκληματίες καὶ τὸν ἀντιλαμβάνονται μόνον ὅταν τοὺς ἀντικρύζουν κατὰ πρόσωπο. Θὰ σὰς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα: Σέ μερικοὺς νυκτερινοὺς μας αἰφνιδιασμοὺς πήραμε μαζί μας μερικὰ μέλη τοῦ Κογκρέσσου γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν μὲ τὰ μάτια τους τὴν κατάστασι. Ἀπ' ὅσα εἶδαν ἔμειναν κατάπληκτοι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Πνευματικὴ ζωὴ καὶ νεότης

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, φιλολόγου

Τῆς ζωῆς ἐν γένει, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπεχειρήθη, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ὁρισμὸς οὔτε ἀπὸ τὴν φυσιολογίαν, οὔτε ἀπὸ τὴν βιολογίαν. Εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης παραστήσας τὴν ζωὴν ὡς ἓν φυσικὸν γίγνεσθαι, ὡς μίαν κίνησιν ἀπὸ τῆς μιᾶς μορφῆς εἰς τὴν ἄλλην, ὅτι: «Ζωὴν δὲ λέγομεν τὴν δι' αὐτοῦ τροφήν τε καὶ αὔξησιν καὶ φθίσιν» (Ἀριστ. 412 α 14). Θεώρησις τῆς ἐννοίας τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς ὑπὸ ἔποψιν φυσιολογικὴν ἢ βιολογικὴν δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσει εἰς τὰς παρούσας γραμμάς. Σημειώνομεν ὅμως τοῦτο, προκειμένου νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν σειρὰν σκέψεων περὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν νεότητα, ὅτι ὡς πρώτιστον γνώρισμά της ἔχει τὸ δυναμικὸν της περιεχόμενον. Δὲν φαίνεται ἡ ἔννοια ζωὴ καθ' ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ νὰ ἐλήφθη ὡς μία ἰδέα στατική. Αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις της ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξιν ἀναγεώσεως, κινήσεως μεταβολῆς, ποικίλων μετασχηματισμῶν τῆς φυσικῆς ζωῆς τὸ νόημα καὶ ὁ χαρακτὴρ ἐπιβάλλει λ.χ., τὴν ἀνανέωσιν τῶν δερμάτων καὶ τῶν φύλλων τῶν δένδρων. Τὸ νόημα τῆς ζωῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον προχωρεῖ, ὑψώνεται καὶ προσλαμβάνει ἄλλην ὄψιν. Ἔχομεν τὴν λεγομένην πνευματικὴν ζωήν. Τοῦ ὅρου πνευματικὴ ζωὴ διάφορος καὶ πολλαπλῆ γίνεται χρῆσις. Φρονοῦν πολλοὶ φιλόσοφοι ἰδίᾳ ὅτι, ὅταν λέγωμεν πνευματικὴν ζωήν, ἐννοοῦμεν τὸ ἀνοιγμα ἑνὸς ὁρίζοντος, ποὺ γίνεται μεγάλο καὶ παρουσιάζεται τράστιον. Ὁ χαρακτὴρ της παρίσταται καὶ σημειώνεται ὡς δευτέρα παρουσία ζωῆς καὶ ὁ ἄνθρωπος παρουσιάζεται ὡς κάτι διάφορον ἐντελῶς ἀπὸ ὅ,τι εἶναι ἡ ἁπλῆ φύσις. Μὲ τὴν πνευματικὴν ζωὴν ἐφεύρεσι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀνωνυμίαν τοῦ φύσεθαι καὶ γίνεται πρόσωπο, καὶ ὡς πρόσωπο καὶ πνεῦμα ἀνοίγει βαθύτατη προοπτικὴ καὶ μέσα στὴν ἴδια τὴ φύση, γιατὶ αὐτὸς τώρα καταλαβαίνει τὸ ἔργο της, καὶ μέσα στὴν ἱστορία, γιατὶ αὐτὸς τώρα εἶναι ἐδῶ ὁ δημιουργὸς, δημιουργεῖ ἱστορία καὶ φυσικὴ ἐπιστήμη», σημειώνει ὁ καθηγητὴς Ι. Θεοδωρακόπουλος εἰς τὸ βιβλίον του (Σύστημα Φιλοσοφικῆς Ἠθικῆς σελ. 93).

Θὰ ἦτο κἄτι τὸ ἀδιανόητον νὰ ὑπῆρχε ἡ ζωὴ χωρὶς τοῦ πνεύματος τὴν παρουσίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Μὲ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν παρουσίαν τῆς πνευματικῆς φύσεως θεμελιώνεται ἡ ἀξία ἄνθρωπος. Καὶ ἡ ζωὴ ἀποβαίνει τοῦ πνεύματος ὄργανον. Εἰς τοῦ πνεύματος τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἠμποροῦμεν νὰ στηρίξωμεν τὸ νόημα καὶ περιεχόμενον τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Καθόσον ὁμιλοῦντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν ὡς πνευματικὴν ζωὴν ὅ,τι ἐυφώνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ βιοῦντος ζώου εἰς τὸ φιλοσοφοῦν ζῶον».

Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι σχέσις ἐσωτερικὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς. Κατ' ἀκολουθίαν γραμμὴ καὶ κατεύθυνσις πρὸς δημιουργίαν καὶ δράσιν πνευματικήν. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ὅθεν πολιτισμός, ἐσωτερικὸς πολιτισμός, πραγμάτωσις ἢ καλλίτερον ἀγὼν πρὸς πραγματοποίησιν ἀξιῶν. Εὐστόχως σημειώνει ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπονενεμημένος διατρεπὴς φιλόσοφος Ἰωάννης Συκουρτῆς τὰς ἑξῆς σοφὰς σκέψεις του: «Πολιτισμὸς εἶναι τὸ πρῶτον, ὁ σκοπὸς τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Πνευματικὴ ζωὴ εἶναι τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν φαινομένων ἀπὸ τὰ ὁποῖα γεννᾶται καὶ ἀποκρυσταλλοῦται ὁ πολιτισμός» καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς περαιτέρω γραμὰς γράφει: «Ὡς ἄμεσος πραγματικότης ἡ πνευματικὴ ζωὴ νοεῖται κυρίως εἰπεῖν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ». (Μελέται καὶ ἄρθρα σελ. 213).

Τὸ περιεχόμενον τῆς πνευματικῆς ζωῆς νοεῖται εἰς τὸ συγκεκριμένον ἄτομον. Φορεὺς ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ βαθέος νοήματός της. Παρίσταται ἡ πνευματικὴ ζωὴ ὡς ἔννοια ἐσωτερική, ἀλλ' καὶ ὡς μορφὴ καὶ ἐκδήλωσις κοινωνικὴ καὶ πρὸς τὰ ἔξω τάσις, χωρὶς νὰ ταυτίζεται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ αὐτὴ μὲ στοιχεῖον τι ἐξωτερικὸν ἢ ἐπιφανειακὸν.

Χαρακτηριστικὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἕνας θεῖος σπινθὴρ μία φλόγα ἄσβεστη καὶ ὠθεῖ τὸ ἄτομον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀρυσθῇ καὶ νὰ ἀντλήσῃ ὅ,τι ἀκριβῶς θὰ θρέψῃ καὶ θὰ τονώσῃ τὴν ἐσωτερικήν του φύσιν. Θὰ φροντίσῃ τὰς παραλαμβανομένας κοινωνικὰς ἀξίας νὰ ἀφομοιώσῃ μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἰδικῆς του πνευματικότητος. Συνεπεία δὲ τῆς ἀναπτυσσομένης καὶ καλλιεργουμένης πνευματικῆς ζωῆς θὰ εἶναι ἡ μετάδοσις, τῶν ἀγαθῶν της ἡ ἐξάπλωσις εἰς τὰ ἄλλα ἄτομα τῆς κοινωνίας.

Ἑπομένως, εἶναι μεγάλη καὶ σοβαρὰ ἡ σχέσις τῆς πνευματικῆς ζωῆς μὲ τὴν νεότητα. Ὁ νέος ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσῃ. Νὰ δράσῃ καὶ νὸ δώσῃ ζωντανὴν τὴν παρουσίαν του εἰς τὴν ζωήν. Θέλει τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὴν ἀλλαγὴν ἰδιαιτέρως σήμερον ἡ νεολαία. Πρέπει νὰ ὁπλισθῇ μὲ τὰ ὅπλα ποὺ προσφέρει τὸ κεφάλαιον τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἐθεώρησαν πολλοὶ ὡς φανερώματα καὶ ἀποκρυσταλλώματα τῆς πνευματικῆς, τὴν θρησκείαν, τὴν τέχνην, τὴν ἐπιστήμην, τὴν φιλοφοφίαν, τὴν πολιτείαν κλπ. Καὶ ἴσως νὰ εἶναι τοῦτο ἀληθές. Ἠμπορεῖ ὅμως κανεὶς νὰ εἶναι φορεὺς τῆς πνευματικῆς ζωῆς χωρὶς ἐπιστήμην ἢ φιλοσοφικὸν στοχασμὸν μὲ σύστημα καὶ μέθοδον ἢ χωρὶς τὸν ὁπλισμὸν τῆς τέχνης. Τῆς πνευματικῆς ζωῆς κυριώτατον στοιχεῖον πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ἐνθουσιαστικὸν στοιχεῖον, ποὺ ὁδηγεῖ καὶ ὑψώνει πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω δηλ. ἀπὸ τὴν καθημερινὴν πρᾶξιν, πρὸς τὴν ἀνύψωσιν. Ἀπαραίτητος ὅμως διὰ τὴν ὕψωσιν αὐτὴν ἡ θρησκεία, ἐφ' ὅσον νοεῖται ὡς ἡ σχέσις καὶ ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου ἐν γένει πρὸς τὸ θεῖον, πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος. Καὶ τοιουτοτρόπως μὲ τὴν διαρκῆ ἀνανεωτικὴν προσπάθειαν καὶ ἀνακαινιστικὸν ἀγῶνα ὁ ἄνθρωπος, ὁ νέος ἰδίᾳ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν αὔραν τῆς αἰωνιότητος. Ὁ νέος ὡς ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ὀντότης καλεῖται εἰς τὴν σημερινὴν μηχανοποιημένην καὶ τεχνικοκρατικὴν ἐποχὴν νὰ ζήσῃ, νὰ κατακτήσῃ εἰς βαθμὸν πληρότητος τὸ ἀγαθὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Τοῦ χρειάζεται ἡ κατάκτησις αὐτὴ ἐφ' ὅσον ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι στάδιον ἀγῶνος, ἀγώνισμα καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν νίκην. Ἡ φιλοσοφία, ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι βοηθοῦν εἰς τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τὸν νέον. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἐγκλείουσα τὸ «ζέον πνεῦμα» ὡς ἔχουσα «ῥήματα ζωῆς αἰωνίου» προσφέρει τὸ Α καὶ Ω διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἰς τὴν ἀναζητοῦσαν καὶ ἐρευνῶσαν νεότητα. Τὸ θέμα βεβαίως δὲν ἐξηντλήθη. Εἰς δοθησομένην εὐκαιρίαν ἐλπίζομεν νὰ θιγοῦν καὶ ἄλλα σημεῖα του.

ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς Φιλολογίας

ΕΠΙ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΔΙΦΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΩΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ τῆς σήμερον Κυριακῆς Ἑορτὴ ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν τῆς μετὰ ὀκτὼ ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ἡμέρας ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς Μαθητάς Του, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν Θωμᾶς «ὁ ἄπιστος», θέσας τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, τότε καὶ μόνον εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐπίστευσεν, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν.

☆

Εἰς ἐπέτειον τοιαύτης εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν ἡμέρας τοῦ ἔτους 1042, εἶχον ἀνακηρυχθῆ, λαϊκῇ πρωτοβουλίᾳ, αὐτοκράτειραι αἱ θυγατέρες τοῦ τελευταίου τῆς ἐνδόξου Μακεδονικῆς δυναστείας Κωνσταντίνου τοῦ Η΄ Ζωὴ καὶ Θεοδώρα. Ἐξ αὐτῶν, ἡ Ζωὴ ὑπανδρεύθη τὸν πατρίκιον Ρωμανὸν Ἀργυρὸν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός της ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον μετὰ τοῦ συζύγου της καὶ τῆς ἀδελφῆς της Θεοδώρας, ἡ ὁποία παρέμεινεν ἄγαμος. Ἀποβιώσαντος ὅμως τοῦ πρώτου αὐτῆς συζύγου, ἡ Ζωὴ ἐνυμφεύθη τὸν Μιχαὴλ Δ΄ τὸν Παφλαγόνα καὶ μετ' αὐτόν, Μιχαὴλ τὸν Ε΄ «Καλαφάτην» εἰρωνικῶς ὀνομασθέντα ἕνεκεν ταπεινοῦ τοῦ πατρός του ἐπαγγέλματος. Ἀναβὰς οὗτος εἰς τὸν θρόνον, διέταξε τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιον νὰ ἀποχωρήσῃ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Στρυδίου καὶ ἐν ταύτῳ ἐξώριζε τὴν Ζωὴν εἴς τινα Μονὴν τῶν Πριγκηπονήσων. Ὑποκύψας ὅμως εἰς ἐπιταγὴν τοῦ λαοῦ, ἀνεκάλεσε τὴν τοιαύτην ἐξορίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη βίον Μοναχῆς, ἄνευ ἄλλης τινὸς εἰς διοίκησιν ἀξιώσεως. Ἐν τούτοις, καθ' ὃν χρόνον πλήθη λαοῦ ἐπευφήμουν τὰς ἀπογόνους τοῦ Μακεδονικοῦ οἴκου Ζωὴν καὶ Θεοδώραν, ὁ αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ ἀπεκάρη εἰς Μοναχόν. Καὶ ἡ Ζωή, κατέχουσα τὸν θρόνον, συνεζεύχθη Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον, τὸν ὁποῖον καὶ εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν ἠκολούθησεν εἰς τὸν τάφον, ὁπότε Σύγκλητος καὶ λαὸς ἀνεκήρυξαν Αὐτοκράτειραν τὴν τελευταίαν Πορφυρογέννητον Θεοδώραν. Ἔτσι, μὲ τὸν θάνατόν της ἐν ἔτει 1056, ἔληξεν ἡ ἔνδοξος περίοδος τοῦ Μακεδονικοῦ οἴκου, διακόσια σχεδὸν ἔτη (867 ἕως 1056).

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου

ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗ Ο ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Θὰ καταμετρῶνται οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς ραδιενεργείας

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ὁ ψηλότερος πύργος τοῦ κόσμου ἔχει κατασκευασθῆ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Μήπως γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς τηλεοράσεως; Ὄχι. Εἶναι ὁ πύργος ΜΠΡΕΝ, ποὺ ἔχει ὕψος 460 μέτρα καὶ βρίσκεται στὴν Νεβάδα. Κατεσκευάσθη κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐνδιαφέροντα πειράματα ἀναφορικῶς μὲ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ θὰ ἔχῃ ἡ ραδιενέργεια. Τὸ ὕψος τοῦ πύργου εἶναι ἀκριβῶς ὅσο καὶ τὸ ὕψος στὸ ὁποῖον ἐξερράγη ἡ βόμβα τῆς Χιροσίμα, κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1945.

Ἀπὸ ἐπιστημονικὲς ἀπόψεις ὁ πύργος παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον γιατὶ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνῃ ἀκριβὴς μέτρησις τῆς ραδιενεργείας καὶ σωστὴ ἐκτίμησις γιὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὶς ἀντιδράσεις της. Ὅταν ἐξερράγησαν οἱ πρῶτες ἀτομικὲς βόμβες στὴν Χιροσίμα καὶ στὸ Ναγκασάκι καὶ ἡ Ἰαπωνία παρεδόθη ἄνευ ὅρων οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμπειρογνώμονες μπόρεσαν νὰ κάμουν μιὰ κατὰ προσέγγισιν μέτρησι τῆς ραδιενεργείας. Ἀλλὰ τότε δὲν ὑπῆρχαν τόσον τέλεια μέσα.

Γιὰ πρώτη φορά, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες θὰ κάμουν σωστὴ ἐκτίμησι τῆς ραδιενεργείας καὶ τῆς ἀπορροφήσεως τῶν ἀκτίνων Γάμμα καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν πρωτονίων ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα ἢ ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι κτισμένα τὰ σπίτια μας. Ἀπὸ χρόνια τώρα, οἱ Ἀμερικανοὶ συνεχίζουν ἐπιμόνως τὶς ἐργασίες των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λεγομένου σχεδίου ΜΠΡ